

Богъ често проваждаше пророцы, които да ги призовѣтъ на истинното богослуженіе, но тѣ не послушахъ съвѣтитѣ на пророцитѣ, но ги порѣгавахъ, мѣчѣхъ и на смъртъ прѣдавахъ. За туй Богъ са прогнѣви и ги прѣдостави на силата на враговетѣ имъ. Ассирійскійтъ царъ ги побѣди, плѣни десетѣтъ племена и ги прѣсели въ Ассирія. (Царс. Г. 17—кв. Г. 1—13. 2—23.).

§. 136. *Исторіята на Товита,*

Между плѣнницитѣ, които бѣхъ отведени въ Ассирія, бѣше и Товитъ, който отъ младъ пазѣше строго Божійтъ законъ; защото като бѣ още дѣте отличавахе са по благочестіето си, и когато другитѣ са покланяхъ на златитѣ телцы, които Іеровоамъ прѣдложи за поклоненіе на народѣтъ, той единъ странѣше отъ сичкитѣ и слѣдоваше да ходи въ Іерусалимъ на поклоненіе истинному Богу. (Тов. 1. 1—12.)

§. 137. *Товитъ пази и между езичниците благочестіето си.*

Като стигнахъ на мъжкый възраст, Товитъ са ожени и роди сынъ, когото отъ дѣте научи да има страхъ Божій и да отбѣгва отъ сѣкаквъ грѣхъ. Когато бѣ отведенъ въ плѣнъ, пазѣше вынагы сѣщото благочестіе къмъ Бога; сичко що добываше раздаваше го катадневно на съизгнаницитѣ си и съ спасителны съвѣты ги убѣждаваше на служеніе Богу. (Тов. 1. 9—15.).